02/11/2025

Δημητριάδος Ιγνάτιος: «Η ψυχή που αγαπά και προσφέρεται είναι πραγματικά πλούσια»

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Δημητριάδος και Αλμυρού

Στον Ιερό Ναό Αγίων Αναργύρων Βόλου λειτούργησε σήμερα, 2/11, ο Σεβ. Μητροπολίτης Δημητριάδος κ. Ιγνάτιος, με αφορμή το 2ο Διεθνές Συμπόσιο Ψαλτριών «Γυναίκες και Ψαλτική Τέχνη» και το 2ο Φεστιβάλ Γυναικείων Βυζαντινών Χορών «Αγία Καικιλία», το οποίο πραγματοποιήθηκε στις εγκαταστάσεις της Ιεράς Μητροπόλεως στα Μελισσάτικα κατά τις ημέρες 31 Οκτωβρίου έως 2 Νοεμβρίου 2025. Στα ιερά αναλόγια έψαλαν οι Χοροί Ψαλτριών «Αἱ Ἄδουσαι» της Ιεράς Μητροπόλεως Δημητριάδος και «Γυναικῶν Ἠχήματα» της Ιεράς

Μητροπόλεως Χαλκίδος, με χοράρχη τη Μαρία Καψάλη.

Στο κήρυγμά του ο Σεβασμιώτατος αναφέρθηκε στην **παραβολή του Πλουσίου και του Λαζάρου,** λέγοντας: «Ο πλούσιος, παρότι είχε εξασφαλίσει τα πάντα στη ζωή του, στερήθηκε τελικά την αγάπη του Θεού, γιατί δεν αγάπησε τον συνάνθρωπο». Και συνέχισε: «Ο Λάζαρος, αντίθετα, μέσα στη φτώχεια και την υπομονή του, έζησε με πίστη και ελπίδα και αξιώθηκε να απολαύσει τον παράδεισο στην αγκαλιά του Αβραάμ». Έπειτα, ο Σεβασμιώτατος πρόσθεσε πως «το χάσμα ανάμεσά τους είναι μεγάλο και αγεφύρωτο. Ο πλούσιος ζητά να σταλεί κάποιος να προειδοποιήσει τους συγγενείς του να μην κάνουν το ίδιο λάθος, όμως ο Αβραάμ του απαντά πως έχουν τον Μωυσή και τους Προφήτες. Ακόμη κι αν κάποιος αναστηθεί, αυτοί που έχουν δεθεί με την επίγεια ζωή δύσκολα θα αλλάξουν. Ο Κύριος είπε την παραβολή αυτή για τον καθένα από εμάς, για να μας διδάξει πως μόνο με την πίστη μπορούμε να σωθούμε».

Στη συνέχεια ο Σεβ. Ποιμενάρχης μας τόνισε πως «πίστη δεν σημαίνει να βλέπουμε το θαύμα για να πιστέψουμε· αυτό δεν είναι πίστη. Πίστη σημαίνει να εμπιστευόμαστε τον λόγο του Κυρίου, των Προφητών, των Αγίων και των Πατέρων· να εμπιστευόμαστε στην καρδιά μας τον ζωντανό Θεό». Υπογράμμισε ακόμη ότι «η λογική είναι πεπερασμένη· μόνο ο άνθρωπος, που διαθέτει ψυχή, μπορεί να συνομιλεί με τον Θεό και να Τον εμπιστεύεται».

Επίσης, ο Σεβασμιώτατος κάλεσε τους πιστούς να αναλογιστούν τη στάση τους απέναντι στα υλικά αγαθά και τις σχέσεις τους με τον Θεό και τον συνάνθρωπο, τονίζοντας ότι «μέσα μας παλεύει ο πλούσιος και ο Λάζαρος. Ό,τι κι αν έχουμε, αν η καρδιά μας είναι δεμένη με τα γήινα, τότε ανήκουμε στη μερίδα του πλουσίου. Όταν η ψυχή μας παγώσει από την αυτάρκεια, όταν πάψει να αγαπά και να συγχωρεί, τότε στερείται αιώνια της αγάπης του Θεού». Στη συνέχεια, επισήμανε πως «θέλουμε να ανήκουμε στη μερίδα του Λαζάρου, όχι για να ζήσουμε στη φτώχεια του, αλλά για να ελπίζουμε και να αγαπάμε τον Θεό, δείχνοντας έμπρακτα αγάπη στον πλησίον. Μόνο τα πλούτη της ψυχής μας θα μας ακολουθήσουν· οι αρετές, η συγχώρηση, η αγάπη, η ελεημοσύνη. Αν η ψυχή μας τα έχει αυτά, τότε είναι πραγματικά πλούσια και θα απολαύσει την αιώνια αγάπη του Θεού».

Ο Σεβασμιώτατος ολοκλήρωσε το κήρυγμά του επισημαίνοντας ότι: «Η ψυχή που προσφέρεται και αγαπά, που κοινωνεί το Σώμα και το Αίμα του Χριστού, κοινωνεί την ίδια Του την αγάπη και ενώνεται με τους άλλους. Αυτή η ψυχή είναι πραγματικά πλούσια. Ας αναρωτηθούμε, λοιπόν, τι θα πάρουμε μαζί μας όταν ο Θεός μας καλέσει. Είμαστε πλασμένοι για τον Παράδεισο· μακάρι να βρεθούμε στην αγκαλιά του Αβραάμ. Κι όπως λέει ένα παλιό δημοτικό τραγούδι, “οι φτωχοί

απαντούν στους πλούσιους — κρατήστε τα πλούτη σας, εμείς είμαστε στη σκιά του Θεού”. Μακάρι να ζήσουμε τον Παράδεισο».

